

Bruxelles, den 10.12.2020
SWD(2020) 334 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om batterier og udtjente batterier, om ophævelse af direktiv 2006/66/EF og om ændring af forordning (EU) 2019/1020

{COM(2020) 798 final} - {SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 335 final}

Hvad er problemet?

Denne konsekvensanalyse omhandler et forslag til en forordning, som afløser batteridirektivet. Den har til formål at omhandle tre grupper af stærkt forbundne problemer i forbindelse med batterier:

1. manglen på rammebetingelser, der skaber incitament til at investere i produktionskapacitet for bæredygtige batterier, som hænger sammen med potentielt divergerende lovgivningsrammer på det indre marked
2. genvindingsmarkedernes suboptimale funktion og utilstrækkeligt lukkede materialekredsløb, som begrænser EU's muligheder for at afbøde forsyningsrisikoen i forbindelse med råstoffer
3. sociale og miljømæssige risici, som i øjeblikket ikke er omfattet af EU's miljølovgivning.

Hvad ønsker vi at opnå?

Forslaget har tre stærkt indbyrdes forbundne mål:

1. styrkelse af EU's indre marked for batterier
2. fremme af den cirkulære økonomi ved at lukke materialekredsløbene
3. reducere de miljømæssige og sociale virkninger gennem alle faser af batteriers livscyklus.

Hvilke løsningsmodeller findes der?

- Løsningsmodel 1, status quo, ændrer ikke batteridirektivet, som primært dækker batteriernes bortskaffelsesfase. Der findes i øjeblikket ingen EU-lovgivning, som dækker de tidlige faser i batteriværdikæden og batteriers livscyklus.
- Løsningsmodel 2, som repræsenterer et middelhøjt ambitionsniveau, styrker gradvist kravene og øger ambitionsniveauet for både produktions- og bortskaffelsesfasen for batterier primært ved at indføre oplysningskrav.
- Løsningsmodel 3, som repræsenterer et højt ambitionsniveau, er en mere disruptiv tilgang, som dog stadig er teknisk gennemførlig. Ved denne løsningsmodel fastsættes der grænseværdier og tærskler for overensstemmelse inden for en fastsat frist.
- Løsningsmodel 4, som repræsenterer et meget højt ambitionsniveau, omfatter foranstaltninger, der går langt videre end den nuværende lovgivningsramme og nuværende forretningspraksis.

Hvad er den foretrukne løsningsmodel, og hvorfor?

Kommissionens foretrukne løsningsmodel er en kombination af løsningsmodel 2 og løsningsmodel 3. Den omfatter en række foranstaltninger i værdikæden, f.eks. muligheden for et "second life" til industribatterier, forøgelse af indsamlingsmålet for udtjente bærbar batterier fra 65 %, forøgelse af nyttiggørelsen af materialer, indførelse af nye krav til genvindingseffektiviteten for bly- og litiumionbatterier, forbedring af ydeevnen og holdbarheden, fastsættelse af krav til kulstofintensitet, håndtering af utilstrækkelige informationsstrømme og indførelse af krav om due diligence i forbindelse med råstoffers oprindelse.

Juridisk set vil overgangen fra et direktiv til en forordning føre til direkte krav for alle erhvervsdrivende og en række nationale myndigheder og andre organer. Dette vil medvirke

til at forbedre harmoniseringen, skabe den nødvendige retssikkerhed og gøre det muligt at håndhæve et fuldt integreret marked i hele Unionen alle faser af batteriers livscyklus.

Der vil være visse finansielle omkostninger forbundet med nogle af foranstaltningerne, men der forventes ingen væsentlige virkninger for virksomheder og forbrugere. Der vil også ske en let forøgelse af den administrative byrde, særlig i forbindelse med kravene vedrørende CO₂-fodafttryk og genvundet indhold.

Fordelene opvejer imidlertid klart omkostningerne. Den foreslåede forordning vil afhjælpe de problemer, der er forbundet med den aktuelle situation. Den vil forbedre det indre markeds funktion, reducere miljøpåvirkningerne, f.eks. drivhusgasemissioner, og reducere miljømæssige og sociale risici. Den vil desuden medføre betydelige indirekte fordele i form af nye job i sektoren for produktion og genvinding af litiumbatterier.